

Vladimír Kuncl se narodil 14. listopadu 1955 v Brzině, obec Svatý Jan blízko Kamýku nad Vltavou. Jeho rodiče pracovali v zemědělském družstvu a bydleli ve starém vodním mlýně. Během 50. let za otcem pana Kuncla přišel soused (nějaký Hrubý) a ptal se, jestli by u nich nemohl ukrýt vysílačku. Tatínek pana Kuncla však odmítl. Souseda později zavřeli na pár let do vězení.

Vzpomínám si, že táta říkal: „Ještě že jsem mu tenkrát na to nekeřv, že tady tu vysílačku, že tady bude u nás ta vysílačka, protože by mě bývali teďkon zavřeli taky“.

Ve svých 6 letech začal docházet do obecné školy ve Svatém Janu, kam chodil 5 let. Poté přestoupil na základní školu do Kamýku nad Vltavou. V roce 1968, kdy mu bylo 13 let a chodil do 7. třídy, přijela do Československa ruská okupační vojska. Po základní škole šel na střední zemědělskou školu v Březnici, kde se zúčastnil pochodu na 1. máje. S kamarádem však po dvaceti metrech hodili sovětskou vlaječku do kanálu a utekli, jelikož nesouhlasili s režimem. V noci poté chodili po Březnici a zapalovali sovětské vlajky.

„Já jsem to snad ani nikomu neříkal, protože to byla opravdu klukovina. Ale já jsem měl benzín a injekční stříkačku, a když tam někde visela ruská vlajka, on měl sirky, já jsem vzal stříkačku, nastříkal jsem na ten prapor benzín a on to zapálil a utekli jsme, že jo. Já když si na to dneska vzpomenu, kdyby mě tenkrát chytli, tak mě vyhodili ze školy z hodiny na hodinu a asi už bych si nikde neškrtil“.

Po střední škole začal studovat na vysoké zemědělské škole v Praze, kde se později seznámil se svou ženou. V roce 1981 nastoupil na povinnou vojnu, na které byl kvůli studiu pouze rok. Pan Kuncl si myslí, že měl dobrou vojnu, jelikož se staral o prasata. Po vojně se oženil a narodili se syn a dcera. Později začal pracovat v zemědělském družstvu. Tam v roce 1989 zorganizovali stávkou a založili občanské fórum. Dále se zúčastnili protestu na Letné. Panu Kunclovi přijde zajímavé, jak byly děti v té době naučeny, že jakékoliv myšlenky proti režimu jsou potrestané. Před protestem na Letné vyráběl doma na zemi v kotelně transparent.

„Tak jsem měl prostěradlo, na to jsem stříkal nějaký nápis, jako „Zemědělské družstvo Svatý Jan“, „Jsme s Vámi“ nebo něco „Za splnění požadavků Občanského fóra“ a tak dál. A ta Bára tam přišla, kouká na nás, na mě, jak to tam stříkám tím sprejem a povídá: „Jen si zahrávej. Oni vás potom zavřou“.

Po pádu komunistického režimu v Československu odešel ze zemědělského družstva a byl požádán, aby se stal starostou obce. Nabídku přijal, avšak o starostování nic nevěděl. Naštěstí mu ze začátku pomohla účetní, která na úřadě pracovala. Starostu dělal 16 let, poté byl místostarostou 8 let.

„Ten bývalý tajemník a předseda mě vzali na oběd a hodili mi klíč na stůl. Takže já jsem přišel do úřadu, vůbec nic mi o tom neřekli“.

Dnes je soukromým zemědělcem. Zvelebuje mlýn pro další generace. Dále se věnuje různým koníčkům, například paraglidingu nebo včelaření.